

Iagt. Derved tror jeg, at Forholdet faktisk har en saadan Karakter, at man noget mindre strengt kan fastholde de Betragtninger, som man maaste ellers vilde gjøre gjældende. Og jeg skal yderligere minde om, at Spørgsmaalet efterhaanden er blevet mere og mere paatrængende derved, at dette Thing ikke har villet behandle det i sin Tid derom forelagte Lovforslag. Der blev allerede i Januar 1882 forelagt et Lovforslag om denne Bane. Det blev forelagt i de to følgende Samlinger, 1882—83 og 1883—84. Det blev i Samlingen 1885—86 vedtaget af Landsthinget ved 3die Behandling allerede den 12te Januar. Samlingen blev sluttet den 8de Februar, men Lovforslaget er stadig ikke blevet behandlet her i Thinget. Jeg tror, at man bør drage dette Moment ind med i Betragtningen, naar man spørger om, hvorvidt Regjeringen har handlet rigtigt eller urigtigt i at gaa til denne Bane. Og jeg skal endnu kun tilføie, at naar den ærde Ordfører, saa vidt jeg forstod hans Udtalelser, egentlig syntes tilbøielig til at tage disse Omstændigheder med i Betragtning, men dog konkluderede til, at der i saa Fald hellere burde være taget Beslutning om Baneanlægget ved en foreløbig Lov, saa tillægger Mindretallet for sit Bedkommende dette Spørgsmaal, om det er sket ved en foreløbig Lov eller en administrativ Handling, en mere underordnet Betydning.

Det tredie Spørgsmaal, jeg ønsker at berøre, er Spørgsmaalet om Jernbanens Driftsoverstud og Taxterne. Den ærde Ordfører berørte, at der i Anmærkningerne er peget paa den i Mai 1886 indførte Forlængelse for Dobbeltbilletternes Gyldighedsfrist som Aarsag til Nedgangen i Indtægterne, og syntes at mene, at man i Anmærkningerne til Finantsloven overdrev Betydningen deraf. Jeg mener, at den der frematte Paastand er fuldstændig urigtig. Forholdet er i Virkeligheden dette, saavidt jeg kan forstaa de foreliggende Tal, at denne Foranstaltning langt snarere maa siges at have for Statsbanernes Bedkommende noget standset den stadige Nedgang i Persontrafikken, som har fundet Sted siden 1884, og som fremdeles har fundet Sted paa de private Baner i 1886 i langt større Omfang, end Tilfældet har været paa Statsbanerne. Forholdet er dette, at medens Personindtægten paa Statsbanerne pr. Banemil fra 1884—85 til 1885—86 gik ned mellem 16 og 1700 Kr., gik den i 1886—87, efter at denne Foranstaltning var foregaaet, kun ned med Mindre end 500 Kr. eller knap 1½ pCt., idet nemlig Antallet af

4 pCt., medens Forholdet derimod for de private Baners Bedkommende har været dette, at der var et ringere Antal Reisende pr. Banemil i 1886—87, end der var i de foregaaende Aar, og som Følge deraf for de Flestes Bedkommende en Nedgang i Indtægten, der var langt større end den, der nu er kommen for Statsbanernes Bedkommende. Exempelvis skal jeg nævne, at Nedgangen i Personindtægten for den sydnyttse Bane var henved 9 pCt., for den østjællandske endog over 10 pCt., medens den som sagt for Statsbanerne har været knap 1½ pCt., saa jeg tror, man med temmelig Sikkerhed kan paastaa, at den omtalte Foranstaltning snarst har virket til noget at standse den Nedgang, som i hele dette Tidsrum stadig har fundet Sted i Persontrafikken, og at give den Skylden for det mindre gunstige Driftsresultat, tror jeg er fuldstændig urigtigt. Aarsagerne til den betydelige Nedgang i Jernbanernes Overskud, overfor hvilket i hvert Fald det her berørte Moment vilde være aldeles forsvindende, ere blevne fortelligtstiterede af den ærde Ordfører. Jeg er kjender for mit Bedkommende fuldt ud, at naar man har villet have Jernbanerne som Statsbaner brevne efter andre Prinsipper, end et privat Aktieselskab vil gjøre gjældende, og at der skal tages særligt Hensyn til at imødekomme Befolkningen saa vidt muligt, har man ogsaa maattet være forberedt paa en Nedgang i Overskuddet, men ganske vist bliver det et faktisk Spørgsmaal, om man just har været belabet paa en saa stor Nedgang, som der nu er, og om de Goder, der derved tilflyde Befolkningen, staa i et rimeligt og passende Forhold dertil. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet herom, men kun pege paa, at det for mig, og jeg tror at turde sige for mine Meningsfæller i det Hele taget staar som ønskeligt, at man maatte komme til Foranstaltninger, som paa den ene eller den anden Maade kunde tilvejebringe et noget gunstigere Driftsresultat, end de sidste Aar have havt at opvise, og jeg tror ogsaa, dette kan tilvejebringes paa forskjellig Maade. Navnlig forekommer det mig — og jeg har fornøynlig paa et andet Sted noget udførligere udtalt mig derom — at der kunde være al Grund til under de foreliggende Forhold at gaa til nogen Indskrænkning i Rjøreplanen, navnlig i den Retning, at man jøndrede mellem en Sommerplan og en Winterplan, da det dog er notorisk, at Trafikken er langt ringere om Vinteren end om Sommeren, og derfor Benyttelsen af Togene bliver forholdsvis langt ringere om Vinteren end om Som-